

Festivaly očima promotérů

Jaká je současná situace v pořádání festivalů v ČR a jak se změnila za posledních 10 let? Co fanoušci a návštěvníci festivalů žádají? Jaké jsou největší překážky?

Rudy Linka (Bohemia Jazz Fest)

Mám pocit, že Česko má snad nejvíce festivalů na celé zeměkouli. Festivalů je více a peněz méně. Bohemia Jazz Fest je festival bez vstupného a to nám dává velkou dramaturgickou svobodu. Co ale návštěvníci každý rok žádají, je dobré počasí, což není vůbec lehké zařídit.

Překážek je asi tak půl milionu, a to jsem jako vždy optimista. Ale tím snad největším problémem je skutečnost, že výsledky grantových řízení se dozvíme někdy jen několik týdnů před akcí, proto je vlastně úplně nemožné něco takhle plánovat se světovými hudebníky a kapelami. Těší mě, že můžeme představit českému publiku hudbu, o které si já naprosto subjektivně myslím, že stojí za to poslouchat, a pak vidět zaplněné náměstí a obecnstvo, jak si to myslí také.

Jan Hasenohr (Prague Proms)

Za 24 let existence se nám podařilo navázat kontakty s umělci představujícími špičky svého oboru (Ennio Morricone, Danny Elfman, Tim Burton, Andrea Bocelli, Sting, Natalie Cole, Murray Abraham, Lalo Schifrin, Branford & Wynton Marsalis, José Carreras, Vince Mendoza a další) a stejně tak s agenturami sídlícími snad na všech světových kontinentech. Při sestavování programu nemáme tedy nouzi ve výběru, jde spíše o to, abychom sestavili perfektně fungující program, který posluchače zaujme.

Jako jeden z hlavních současných problémů bych snad uvedl financování takového festivalu. Z řádků výše je patrné, že po sečtení veškerých uměleckých honorářů a s tím souvisejících nákladů se dostáváme do astronomických

výšin. I přes všechna věhlasná jména vystupujících umělců bychom bez našich sponzorů nebyli schopni takový festival, jakým Prague Proms je, realizovat. Proto všem, kdo se na festivalu podílí, patří velké díky.

Zlata Holušová (Colours of Ostrava)

Situace se změnila velmi, existuje silná síť festivalů, které zcela samozřejmě zasazují do svých programů plejády zahraničních kapel. Vyvinuly se silné evropské žánrové festivaly, které také lákají fanoušky ze zahraničí. Ces-ta Colours of Ostrava je v kvalitě celé šíře eklektického programu, který je mimořádně oceňován i v zahraničí.

Fanoušci žádají profesionalitu pořadatelů v mnoha ohledech: v atraktivitě programu, bezpečnosti, zvukové kvalitě, nabídce rozmanitého cateringu, kvalitě stanových městeček a mnoha dalších zdánlivých maličkostech. Nejdůležitější je ovšem nezklamat jejich důvěru a snažit se vždy dostát svým slibům a neměnit pravidla uprostřed hry.

Překážek je mnoho, obrovská byrokracie kolem festivalu je zvláště únavná, každoročně obnovovaná jednání o partnerech také nebývají jednoduchá a pak samozřejmě nevyzpytatelnost počasí.

Těší nás, když se festival povede a počasí nám přeje a my vidíme kolem sebe jen úsměvy spokojených návštěvníků.

Anna Roytová (Porta)

Náš festival Porta je nejstarším festivalem trampské, folkové a country hudby u nás, letos bude již 51. ročník. Začíná oblastními koly, která se konají po celé republice, a v červnu se koná finále festivalu v Řevnicích. V posledních letech se upustilo od zavedeného žánrového rozdělení. Porta se tím otevřela i příbuzným alternativním směrům.

Návštěvníci Porty si přijíždí poslechnout kvalitní hudbu, ale užívají si i příjemné prostředí ve společnosti kamarádů. Finále trvá 3 dny a na pódiu se vystřídá plejáda našich předních interpretů této hudby a zároveň s nimi vystupuje mladá generace, vítězové oblastních kol.

Největším problémem v dnešní nelehké době je finanční zabezpečení celé akce. Na shánění peněz pracujeme vlastně celoročně a je to vždy

Největším problémem v dnešní nelehké době je finanční zabezpečení celé akce.

do posledních dní před zahájením Porty otevřená záležitost. Naopak nás těší, že atmosféra tohoto festivalu se začíná podobat, dle ohlasu účinkujících i návštěvníků, atmosféře dob minulých.

David Gaydečka (United Islands, Metronome)

Současná situace je dynamická. Je tu spousta nových akcí mnoha různých hudebních směrů. Některé akce se bohužel odmlčely. Velké množství akcí vytváří na nás na všechny při snaze uspět velký tlak.

Fanoušci mají větší rozhled po pohybu na domácí hudební scéně i aktuálním dění ve světě. Sice často žádají

jména, která dobře znají, ale dokážou dost výrazně ocenit unikátní dramaturgii. My si také všímáme přání větší pohody, většího komfortu, jak si akce v open air prostoru užít.

Překážky nás často motivují, ale nějak jich neubývá. Jedna z překážek, která nás baví nejvíce, je častý trochu stereotypní pohled na českou hudební scénu jako na předurčenou pouze k poslechu českému publiku. Jedním z motorů pro nový Metronome Festival Prague je seznámit skvělé české interprety se skvělým mezinárodním publikem. Věříme, že je tu velký nevyužitý potenciál.

Petr Egner (Fingers Up)

Přestože existuje relativně stabilní skupina fanoušků, kteří se spokojí s málem typu „pódium na louce, pivo do ruky a párek“, pozorujeme nárůst skupiny náročnějších diváků, především u mladší generace, která očekává kvalitní jídlo, pěkné prostředí a zajímá se o hudbu mimo střední proud, jednoduše vyhledává něco neobvyklého.

Pořád je to o kapelách, i když i tady vidíme trend, že to není vše, záleží na komplexním zážitku od čistoty v areálu až po útulné ubytování. Nicméně tahákem jsou pořád jména interpretů, která lidé znají. I když často po skončení festivalu řeknou, že to velké jméno je tak neoslovalo a bavila je menší „neznámá“ kapela.

Překážkou je rozhodně byrokracie, např. zákony a místní vyhlášky o limitech hlasitosti, rušení nočního klidu a podobně. Samozřejmě žijeme v demokratické společnosti a nechceme omezovat ostatní, které festival nezajímá a ruší je. Uvítali bychom však transparentní férová pravidla a kompromis. Naštěstí se nám v tomto daří s místními zastupitelstvy úspěšně jednat a vycházíme si vstříc. A nejvíč vždy potěší pozitivní, ale i kreativní negativní vazba — jednoduše pocit, že výsledky naší práce veřejnost baví, zajímá se o ně a těší se na ně každý rok. ☐